

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 5 Νοεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Κ. Λάμπρου Νάκου κατὰ τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Ἐμμανουὴλ Σπυρίδωνος, ὅτι ἐλθὼν πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομίας, ὡς ἐξ ὀνόματος τῆς Βουλῆς, ἐμπόδισε νὰ λάβῃ Γρ. 5,507 ὀφειλόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου προσθέτει δ' ὅτι διὰ τῆς παρὰ τοῦ Ἰωάννου Κόλια δοθείσης ἀναφαιρᾶς ἀποδεικνύεται, ὅτ' ἡ πράξις τῆς πρώτης ἀναφορᾶς εἶναι ἔργον ἐκείνου. Ἐμείνε διὰ τὴν ἀκόλουθον συνεδρίαν, ἐπειδὴ δὲν παρευρέθη ὁ Κ. Ἐμμ. Σπυρίδωνος διὰ ν' ἀπολογηθῇ.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλη τοῦ ἐνταῦθα διδασκάλου τῆς ἀλληλοδιδασκλικῆς μεθόδου, παρακαλοῦντος νὰ χορηγηθῶσι Γρ. 300 διὰ νὰ κάμῃ χωρητικώτερον, τὸ ὁποῖον τινες τῶν ἐνταῦθα πελιτῶν τοῦ ἐκτίσαν σχολείου.

Διευθύνθη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ γένῃ ἡ συνεισφορά τῶν Γρ. 300 εἰς τὴν Βουλῆν, καὶ νὰ δοθῶσι πρὸς τὸν ῥηθέντα διδάσκαλον διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν ὁποῖον ἐπρόβαλε σκοπόν. Περὶ δὲ βελτιώσεως σχολείων καὶ τελειοποιήσεως αὐτῶν γενομένου λόγου, ὁ Κ. Ἀναγνώστης Διδασκάλου παραστήσας τὴν ὁποίαν ἔχει ἀνάγκη τὸ ἔθνος διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας καὶ τὰ ἐκ τῆς παιδείας, καλὰ, ἐπρόβαλεν ὅτι εἶναι πρότερον νὰ συσταθῶσιν ἐνταῦθα τρεῖς σχολεῖα, τὸ μὲν τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, τὸ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ τρίτον τῆς μουσικῆς· νὰ διορισθῶσι δὲ πρὸς διατήρησιν αὐτῶν αἱ πρόσβολοι τοῦ λιμεναρχείου, καὶ τὰ δέκατα τοῦ Σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῆς νήσου Αἰγίνης. Καὶ ἐγκριθείσης ὁμοφώνως τῆς προτάσεώς του, ἐξεδόθη περὶ τούτου προδούλευμα καὶ ἐστάλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Τῇ 9 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Κατὰ συνέπειαν τῆς προχθесινῆς ἀποφάσεως τοῦ νὰ ταῦται πρὸς τὸ παρὸν ἡ εἰσπραξις τῶν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἵππικοῦ ἐπιβληθέντων ἵππων, ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἐξεδόθη ὁ τοιοῦτος νόμος, παρειρηρήθη καὶ ἀπεδείχθη ὅτι

εἶναι ἀναγκαιοτάτη ἡ σύστασις αὐτοῦ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ἔθνους. Διωρίσθη δὲ ὀκταμελὴς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Κ. Σπυρίδωνα Χαλαλάμπην, Ἀ. Ματσούκαν, Πάνον Μοναστηριώτην, Ἀν. Πόμερ, Χρ. Ματακίδην, Γ. Σακόραφον, Θ. Σκορδάκη καὶ Σπ. Φραγλίσκον, διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸν πρὸ πολλοῦ σχεδιασθέντα κατάλογον, καὶ ἀφοῦ κάμωσι τὰς ἀνηκούσας πρὸς βαφαιρέσεις εἰς αὐτὸν, νὰ τὸν παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ὁποίας νὰ ἐκδοθῇ ὁ περὶ τούτων νόμος.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ὁ Κ. Δρόσος Ν. Δρόσου, ὡς ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, εἶπεν, ὅτι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους εἶναι ἔτοιμα νὰ συνεισφέρουν καὶ εἰς ταύτην τὴν ἀνάγκη τοῦ ἔθνους, καθὼς καὶ πάντοτε δὲν ἔλειψαν, φθάσει μόνον νὰ μὴ γένῃ κατάχρησις ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν εἰσπραξιν, καὶ τὴν μεταχειρισθῶν τινες ὡς ὄργανον τῆς ἰδιοτελείας τῶν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ συντάκτου τῆς Γ. Ἐφημερίδος Κ. Γ. Χρυσήδου, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι σήμερον ἔλαβε διαταγὴν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐθνικὴν τυπογραφίαν εἰς τὸν διορισθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Κ. Γεώργιον Μεσθενέα, καὶ ἐκτελῶν κατὰ χρέος τὸ διάταγμα εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὴν Βουλὴν, εἰς τῆς ὁποίας τὴν πρόνοιαν εἶναι ἀφιερωμένον καὶ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο κατὰστημα.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐστάλη προδούλευμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπ' ἀριθ. 112, ὅτ' ἡ Βουλὴ δὲν δέχεται αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν, ἀλλὰ νὰ μετακαλέσῃ καὶ τὸ περὶ τούτου ἐκδοθὲν διάταγμα· ἐπειδὴ δὲ ἡ τυπογραφία, καθὼς καὶ ἡ ἐκδοσις τῆς Ἐφημερίδος, ἀνάγονται ἰδίως εἰς τὴν Βουλὴν, προσκαλεῖται ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ κάμῃ οὐδεμίαν πράξιν ἀφορῶσαν τὴν τυπογραφίαν. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ διορισθῇ εἰς τὴν ἐρχομένην συνεδρίαν καὶ διαρκῆς Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς τυπογραφίας.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Σύμης, 1 Νοεμβρίου.

[Ἀπόσπασμα ἰδιαίτερου γράμματος.]

Οἱ πρόκριτοί μας εἶναι εἰς τὴν Ῥόδον φυλακωμένοι, ἕως νὰ πληρώσωσιν ἄλλο νέον δότικον ὑπερογκον διὰ τὸν Ῥόδιον μας· ταύτην τὴν φορὰν ὅμως ὁ ἀχόρταγος εἰς αἷμα καὶ χροῖμαλα ἡγεμὼν τῆς ἀθλίας Ῥόδου δὲν

Θέλει μείνει εὐχαριστήμιος ἀπὸ ἡμᾶς, καθότι «εὐκ
 ἂν λάβει παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος». Ὁ ῥήθεις μωπὴς κα-
 ταγίνεται τέρα νὰ δευδῶτη τὸ φρεῖνιον, φρεῖνιός
 ἀπὸ τὸν ἀφανισμόν τοῦ στόλου, καὶ εἰς τοῦτο ἀπασ-
 χολεῖ τοὺς χριστιανούς, οἵτινες ἀγῆρευσι εἰς τὴν
 κατασκευὴν τῶν πολεμικῶν πλίων, τὰ ὅποια καὶ σχε-
 δὸν ἐτελείωσαν, εἶναι δὲ μία φρεγάτα καὶ δύο βρίκια.

Πολλοὶ θεοσιώουσι ὅτι συνενεῖται κρυφίως μετὰ τὸν
 Αἰγύπτιον Σατράπην, ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς νὰ μιμηθῇ
 τοὺς Ἕλληνας ὡς πρὸς τὸν Σουλτάνον· οἱ δὲ ταλαι-
 πωροι Ῥώμιοι δὲν ἐλέπουν τὴν ὥραν πότε νὰ γλυ-
 τώσουν καὶ ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὸν ἀνθέντην του.

Ἐκ Σμύρνης, 31 Ὀκτωβρίου.

[Ἀπόσπασμα ἰδιαίτερον γράμματος.]

Εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν εἰδήσιν τοῦ ἐξολοθρευμοῦ τοῦ
 Τούρκικου στόλου, ὅσον ἐφιδήθησαν οἱ ἐδῶ Εὐρωπαῖοι,
 ἄλλο τόσοι ταπεινωμένοι καὶ ἡσυχυῖ· ἐστά-
 θησαν οἱ Τούρκοι. Οἱ πρῶτοι εὐλόγως ὑποπτεύονται
 καὶ μίαν ἐπανάστασιν τοῦ βαρβαρικοῦ ὄχλου, ὁ ὅ-
 ποιος δὲν παύει νὰ ὑβρίζῃ τὸν Σουλτάνον φανερά, δυ-
 σαρεστεύμενος καὶ πάσχων ἀπὸ τὴν μεταβολήν. Οἱ
 ἔμποροι ἠσφάλισαν τὰςπραγματείας των εἰς τὰ πλοῖα,
 καὶ οἱ πρίξιοι τὰ ἀρχιδιά των, δώσαντες διαβατήρια ἀνα-
 χωρήσεως εἰς ὅλους τοὺς ἰδιόκους των. Ὅλα τὰ ἐδῶ πολι-
 μικά περίπτου τριάκοντα διαφόρων Δυνάμεων, παρετάχθησαν
 εἰς ἀπειλητικὴν θέσιν πρὸς τὸ μέρος τῆς συνοικίας τῶν
 Τούρκων. Ἰδοὺ πως πρέπει νὰ ἐμιλῇ ὁ φρόνιμος Εὐ-
 ρωπαῖος εἰς τὸν θάρσαρον, ἤγουν κατὰ τὴν κοινὴν
 τῶν Ἑλλήνων παροιμίαν.

Μούσταφᾶν ἂν κάμῃς φίλον,

Βάστα καὶ κομμάτι ξύλον.

Μακαρία ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ χριστιανοσύνη
 ἀπεφάσισε νὰ μεσολαβήσῃ ἐνόπλιως μεταξὺ Ἑλλή-
 νων καὶ Τούρκων! Αἰωνία τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς μεγαλο-
 ψύχους καὶ ὄντως χριστοκαρδίους ἡγεμόνας καὶ πολιτι-
 κούς ἀνδρας τῆς Εὐρώπης, ὅσοι ἐσύστησαν τὴν ἀληθῶς
 ἱερὰν συμμαχίαν ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπό-
 τητος! [*] ὦ! πόσων αἱμάτων ἀθῶων χύσιν ἡ τοιαύτη ἀπό-
 φασις ἤθελε προλάβει, ἂν μόνον ἐγίνετο ἀπὸ προτῆτερα·
 ἐπειδὴ δὲν εἶν' ἀμφισβολία ὅτι ἡ φαινομένη ἐπονειδιστος
 ἀδιαφορία τοῦ φωτισμένου κόσμου πρὸς τὰ δίκαια καὶ τὸν
 ἀθανισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐνεθάρρυνε πάντοτε τοὺς αἰμο-
 βόρους ἀπίστους τόσους, ὥστε ἀφόβως νὰ ὀρμοῦν λυσ-
 σάντες, ὡς οἱ λύκοι, εἰς τὸ ἐγκαταλελειμμένον πρίμιον τοῦ
 χριστοῦ, καταφρενοῦντες ὅλους τοὺς δικαίους λόγους ὁμοῦ
 μετὰ τὸν λέγοντα ὑπὲρ τῶν ἀέπλων χριστιανῶν.

[*] Εἰς σημεῖον τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ
 ἔθνους πρὸς τὰς τρεῖς μεγάλας Δυνάμεις, ἡ ἐξῆς εὐχὴ κατὰ
 θέλησιν τῆς Σ. Βουλῆς ψάλλεται δις καθ' ἑκάστην λειτουργίαν
 εἰς τὰς ἐκκλησίας δημοτελῶς.

«Πολυχρονίους ποιῆσαι κύριος ὁ Θεὸς τοὺς Θεοσεβεστά-
 τας καὶ φιλοχρίστους βασιλεῖς, καὶ προστάτας τῆς Ἑλ-
 λάδος, Γεώργιον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Νικόλαον πα-
 σῶν τῶν Ῥωσσιῶν καὶ Κάρολον τῆς Γαλλίας τὸν Χριστια-
 νικώτατον! Κύριε φύλαττε αὐτοὺς εἰς πολλὰ ἔτη!

Σημ. τοῦ Συντάκτου.

Ἐκ Σαλαμίνος, 16 Νοεμβρίου.

Σήμερον ἐπέστρεψαν εἴκοσι Ἕλληνες στρατιῶται ἀπὸ
 τὴν ἐνέδραν, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν κατὰ τοῦ ἰχθυοῦ εἰς τὸ μέ-
 ρος τοῦ Ὀσίου Λευκά, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτύπησαν ἐν σώ-
 μα Τούρκων ἀπὸ 18 τακτικῶν καὶ δύο Τευρκαλθανούς.
 Εἰς μόνος ἐκ τῶν Τευρκαλθανῶν ἐδυνήθη νὰ φύγῃ καὶ ὁ ἑ-
 τερος ἐζωγρήθη· ὅλοι δὲ εἰς τακτικῶν, πρὸ τοῦ νὰ θβάσῃ
 νὰ παραταχθῶσιν εἰς μάχην, ἔπασαν φρενευμένοι. Τόσον ἀ-
 θλίως εἶναι ἐξησκημένοι.

Ἰδοὺ ὅποιοι ἄνθρωποι κρατοῦν τὴν ἡρώϊκην Ῥεύμελιν καὶ
 μέλλουσιν ν' ἀντιπαραταχθῶν εἰς τὰ ὄπλα μας!.....

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Νοεμβρίου.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Ἀρχιστρατήγου πρὸς τὴν Σ. Ἀντι-
 κυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ κατὰ τὰ Νεξερὰ Ἀρ-
 χιστρατηγεῖν. 5 Νοεμβρίου.

«Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω συγχρόνως, ὅτι
 τὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου στρατεύματα κατέσχον ἀλλη-
 λοδιαδόχως πολλὰς πρὸς τὰς Π. Πάτρας θέσεις·
 οἱ δὲ ἐχθροὶ δὲν ἔκαμιν κανένα κίνημα, ἀφοῦ ἐπλησι-
 ᾶσαμεν περὶ τὰς θέσεις τῶν Πατρῶν κρατοῦμεν ὡ-
 σαύτως καὶ τὴν θέσιν τῶν Σελῶν καὶ τὰ ὅποια κρα-
 τοῦμεν μέρη, ἐκτείνονται ἕως εἰς τὸν Ναυπάκτειον
 κόλπον. Αὐριοι σκοπεύω νὰ μεταφέρω τὸ στρατόπεδον
 εἰς θέσιν ἀρμοδιωτέως κειμένην εἰς τὴν μεταβίβασίν των
 πρὸς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Ἀφ' ὅσας ἔχουμεν εἰδήσεις
 ἐκ τῶν περὶ τὰς Πάτρας ζωγριζομένων Τούρκων, ἡ φρουρὰ
 τῶν Πατρῶν σύγκειται ἀπὸ 500 Ἀρσάδας, 700 ξέ-
 νους Τούρκους, καὶ 400 ἐντοπίους ἔχοντας ὡς 300
 ἵππους. Αἱ τροφαὶ εἰς τὰς Πάτρας πωλεῦνται ἀκριβᾶ.
 Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐφόνευσαν οἱ ἡμέτεροι ἓνα Τάταρην δι-
 ευθυνόμενον πρὸς τὸν Ἰβραήμπασαν με πεντήκοντα ἵππεις,
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἱκανοὺς τῶν ἱππέων.

„Μήτε περὶ τοῦ Ἰβραήμπασα τῶν κινήματων, μήτε
 περὶ τῶν τοῦ Ἀχμέτπασα ἡξεύρω τίποτε· ἔχω ὅμως
 λάβει τὰ ἀναγκαῖα κατ' αὐτῶν μέτρα, ἂν κινήθῃσι.»

Ἐπιστολὴ διευθυνθεῖσα ἀπὸ τὴν Σ. Βουλὴν πρὸς τὸν
 ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος
 κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν.

Ἐξοχώτατε!

Ἀναγνοῦσα ἡ Βουλὴ τὰς ἐπιστολάς σου διευθυνομέ-
 νας, τὴν μὲν πρὸς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν,
 τὴν δὲ πρὸς τὸν Κ. Γ. Σισίην, ὡς πρέδρον τῆς
 συνελεύσεως, καὶ διερμηνεὺς τῶν φρονημάτων τοῦ Ἑλ-
 ληνικοῦ ἔθνους, σπεύδει νὰ σοὶ ἀναγγεῖλῃ διὰ τοῦ
 παρόντος ἐπισήμου τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν πᾶ-
 σα Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἡσθάνθη ἰδοῦσα πραγματοποιουμένην
 τὴν κοινὴν ἀπάντων ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σὲ ἴδῃ ἡ Ἑλ-
 λάς εἰς τὸν κόλπον τῆς κατέχοντα τῆς ἡμέρας τῆς
 Διοικήσεως αὐτῆς, καὶ κυβερνῶντα ἀξίως τῶν ὁποίων
 ὑπὲρ σοῦ συνέλαβεν ἐλπίδων τὸ σκαῖος τῆς Ἑλλη-
 νικῆς πολιτείας.

Ἐξοχώτατε! ἂν καὶ μέχρι τῆς Γ'. Ἑθνικῆς Συνε-

λεύσεως, ὅτε ἐν ἰχθυήσει εἰμὴ μόνον στίβαρος βρα-
χίων εἰς τὸ νὰ συνήρῃ τὰς ἀλύτους τῆς δουλείας
τῆς ἀναξιοπαθείας Ἑλλάδος, ἡ κατὰστασις τῶν Ἑλ-
ληνικῶν πραγμάτων κατέσται ἀναγκαίαν τὴν παρευ-
σίαν σου, πολλῶ μᾶλλον ἀπεκαθίσταται ἀναγκαιότερα
τώρα, ὅτε ἡ Ἑλλὰς συμπεριληφθεῖσα εἰς κύκλον πο-
λιτικῶν σχέσεων πολλῶ μείζονα τοῦ πρότερον, ἔχει
ἐν αὐτῇ φῶτον, καὶ πολιτικῶν γνώσεων, διὰ τῶν ἐποίων
ἀκαθόγηθῇ ἀσφαλῶς εἰς τὰ ἀληθῆ αὐτῆς συμφέ-
ροντα· καὶ ταῦτα πάντα πέποιθεν ὅτι θέλει εὖρε συγ-
κεντρωμένα εἰς τὸ ἀξιωματικὸν σου ὑποκείμενον. Τά-
χυνον λοιπὸν, ἐξουχάτε, τὴν ἐνταῖθα ἀφίξιν σου,
διὰ νὰ παραλάβῃς τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, τὰς
ἐποίας οἱ Ἕλληνες ὁμοφώνως σοὶ ἐνεπιστεύθησαν, καὶ
γενόμενος τὸ πλήρωμα τῶν εὐχῶν καὶ ἐπιθυμιῶν αὐτῶν,
νὰ ὁδηγήσῃς τὴν φιλότιμον πατρίδα εἰς λιμένα
σωτήριον.

Ταῦτα, κύρι! ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ
ἐκφράζουσα πρὸς σὲ ἡ Βουλὴ, δὲν κάμνει ἄλλο εἰμὴ
νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ὁποίαν ἤδη σοὶ ἔδειξε τὸ Ἑλληνικὸν
ἔθνος διὰ τῶν πληρεξουσίων του εἰλικρινῇ ἐξήγησιν τῶν
φρονημάτων πάσης Ἑλληνικῆς ψυχῆς, καὶ νὰ σοὶ πα-
ραστήσῃ τὴν ζωὴν ἐπιθυμίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
καταφλέγεται ἡ καρδιά πᾶσις εὐαισθητοῦ φιλοπα-
τρίδος, καὶ τὴν ἀνέκφραστον ἀγαλλίαν, τὴν ὁποίαν
δέλει προξενήσει ἡ παρουσία σου εἰς τὸ πανελλήνιον.

Ἐν Ἀγίῳ, τῇ 5 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος Ν. Ρενίρης.

[Ἐπονταίαι αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Βουλευτῶν]

Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς Χ. Αἰνιάν.

Τὰ ἑξῆς μᾶς ἐφάνησαν ἀξιοῦσθαι κοινῆς περιεργείας, ὡς
συμβάλλοντα κατὰ μέρος εἰς τὴν ἰστορίαν τῆς ἐπαιστά-
σεώς μας.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Μόλις ἤχησεν εἰς τῶν Σαμίων τὰ ὄρα ἡ γλυκεῖα φωνὴ
τῆς Ἑλληνικῆς σάλπιγγος, καὶ ἀμέσως ὑψώσαν τὴν σημαί-
αν τοῦ Σταυροῦ, περιφρονούντες ὅλους διόλου τὴν μεγάλην
δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Μανθάνοντες ὅτι οἱ Τούρκοι ἀπὸ τὴν λύσο-
σαν τῶν ἐσφαλῶν ἀνιλεῶς τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντας χρι-
στιανούς, ἀπέβασαν παιστρατιᾶ εἰς τὰ ἀντικεῖν τῆς Ἀσίας,
καὶ μετεκόμισαν σχεδὸν ὅλους τοὺς ὁμοχριστιανοὺς κατοικοῦν
εἰς τὰ ἀντικεῖν τῆς Σάμου παράλια τῆς Ἀσίας, καὶ τοὺς ἔ-
σταν ἀπὸ τὴν αἰμοσταγῇ χεῖρα τῶν Τούρκων. Καθημερινῶς
μετεκόμιζον πλῆθος Κρητῶν, μεταδαινόντων ἀπὸ Ἀσίαν,
καὶ τὸς ἐπὶ τὸν ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὴν Κρήτην. Δὲν ἐλ-
λειπον συνεχῶς εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀσίας ἐλευθερῶς καὶ
ἐσθρῶς, καὶ νὰ καίωσι καὶ λεηλατῶσι τὰ Τουρκικὰ χωρία,
ὑπερβαίνοντα τῶν τριακοσίων, καὶ ἀφοῦ ἀπέβασαν ὅλα ἀπὸ
τῆς φλόγα τοῦ πυρὸς, ἐβιάσθησαν ὅλοι οἱ Τούρκοι νὰ ἀπεβί-
σων εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη τῆς Ἀσίας, καὶ εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μὴ
τολμῶσι νὰ πλησιάσωσι τὰ παράλια. Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ κα-
τοικοῦντες πολυάριθμοι Τούρκοι δὲν ἐτολμῶσαν νὰ πλησιάσωσιν
εἰς τὰ ἀντικεῖν τῆς Σάμου, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὰς ἐφορμῆ-
σας, ἀλλὰ ἔγραψον εἰς τὸν Σουλτάνον ὅτι δὲν ἐμποροῦν νὰ

ὑποφέρουν τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σαμίων. Στέλλει κατὰ τὴν 5
Ἰουλίου τοῦ 1821 ἔτους τὸν ὑπερήφανον στόλον του, διὰ νὰ
παιδεύσῃ τὴν αὐθάδειαν καὶ ἀπειθείαν τῶν Σαμίων· ἀλλ'
ἅμα φθάσας ὁ Τουρκικὸς στόλος εἰς Σάμον, στέλλει πρῶ-
τον μὲ ἐπιτήδες ἄνθρωπον γράμμα διὰ νὰ προσκυνήσωσι,
καὶ ἂν δὲν ὑπακούσωσι, νὰ μεταχειρισθῇ τὴν συνήθη βαρ-
βαρότητα. Οἱ Σάμιοι μολοντί δὲν ἠλπιζόν ποτε τὴν ἐπέ-
λευσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου πρῶτον εἰς Σάμον, καὶ μολοντί
δὲν εἶχαν οὐδεμίαν προετοιμασίαν κατὰ τοῦ κολοσσαίου στό-
λου του, μολοντότο κατεφρόνησαν τὴν αἰτησίαν του, καὶ διὰ
νὰ τὸν πληγώσωσιν περισσότερον ἀφῆκαν καὶ ἀπεβίβασε περί-
που τῶν πεντακοσίων Τούρκων εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ πολλὰ ὀ-
λίγοι ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν, τοὺς ἀπέβασαν ὅλους ἐν στό-
ματι μαχαίρας. Δὲν τολμᾷ νὰ ἀποβιδάσῃ ἄλλους, ἀλλὰ
στέλλει ἀντικεῖν εἰς τὴν Μυκάλην ἀρκετὰ πλοῖα διὰ νὰ τὰ
φορτώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ἐσκηνωμένους ἀρκετὰς χιλιάδας τὸν
ἀριθμὸν Τούρκων, τοὺς πρότερον μὴ πλησιάζοντας, καὶ τότε
συναχθέντες, διότι ἐθεωροῦσαν τὴν Σάμον περικυκλωμένην
ἀπὸ τὸν ὑπερήφανον στόλον τους. Οἱ Σάμιοι, ἂν καὶ ὀλίγοι
τὸν ἀριθμὸν ὡς πρὸς τοὺς Τούρκους, δὲν δειλιάζουν ποσῶς,
ἀλλ' ἐνδυναμώσαντες ὅσον ἦτο δυνατόν τὰς ἀναγκαίας θέσεις,
εἶχον τὰς μετὰ θεὸν ἐλπίδας τῶν εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπίπλει-
σιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Ἐμβάζει ὁ ἐχθρὸς ἀρκετὰς χι-
λιάδας εἰς τὰ πλοῖα, ἐτοιμάζεται νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῆς νή-
σου ταύτης καὶ δεύτερον μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, καὶ ἰδοὺ πα-
ρυσιάζονται τὰ Ἑλληνικὰ σιτοκάραβα! βλέπεις τότε τὰ
δικροτα καὶ φρεγάτας, καὶ κορβέτας, φεύγοντα ὡς οἱ λα-
γωγοὶ ἀπὸ τοῦ κύματος! Οἱ ἐμβάντες Τούρκοι εἰς τὰ πλοῖα,
πολλὰ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν ἐξήλθον πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν· οἱ δὲ
λοιποὶ ἔγειον πυρὸς ἀνάλωμα· διότι ἅμα φθάσαντα τὰ Ἑλ-
ληνικὰ ἀμέσως κατέκαυσαν αὐτὰ τὰ πλοῖα. Φυγόντος μὲ
τρέμεν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, οἱ Σάμιοι ἀμέσως ἤρχισαν ἀντι-
κρεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν τὰς συνήθεις ἐπιδρομὰς τῶν. Οἱ Τούρκοι
πάλιν γράφουν εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ
τὰς ἐπιδρομὰς καὶ λεηλασίας τῶν Σαμίων· ὑποφέρει ὁ Σουλ-
τάνος ὀλίγον καιρὸν, στοχαζόμενος ὅτι ἀφοῦ κυριεύσῃ τὴν
περίφημον νῆσον τῶν Ψαρρῶν, ἡ Σάμος ἀμέσως δέλει τρέ-
ξει εἰς προσκύνῃσιν. Στέλλει φοβερόν στόλον καὶ πολυάριθμα
στρατεύματα κατὰ τῆς νήσου Ψαρρῶν τὸ 1824 ἔτος· ἀπερ-
δοκῆτως ἐπιτυχαίνει τοῦ σκοποῦ του, διότι ἔφερον ἑκατοντα-
πλάσιον δύναμιν κατ' αὐτῆς. Μανθάνουσιν οἱ Σάμιοι τὴν ἀ-
νέλπιστον πτώσιν τῶν Ψαρρῶν, καὶ ἐκείνην τῆς Κάσσου,
καὶ τὴν φοβερὰν ἐτοιμασίαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου καὶ τῶν πε-
λυαρίων στρατευμάτων κατὰ τῆς νήσου των, ἐφοβή-
θησαν μὲν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, πλὴν δὲν ἀπελ-
πιζονται, μήτε κίνημα προσκυνήσεως μεταχειρίζονται,
μήτε ἀναχωρεῦσιν εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ
μεταθέσαντες ὅλα τὰ ἀδύνατα μέλη εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη
τῆς νήσου, ὅλοι οἱ ὀπλοφόροι ἐκοιμῶντο εἰς τὰ παράλια,
περιμένοντες ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ τὴν ἐμοιάζουσαν μὲ τὴν ποτὲ
τοῦ Ἀρταξέρξου ἐκστρατεῖαν! Οἱ Τούρκοι ὑπερπλουτί-
σαντες ἀπὸ τὰ λάφυρα τῶν Ψαρρῶν, ἐπὶ τῇ ὥρᾳ εἰς
πανήγυριν κατὰ τῆς Σάμου, ἐλπίζοντες αὐτοὺς περισσότερα.
Ἡ Μυκάλη ἐσκεπάσθη ἀπὸ δέκα μυριάδας στρατὸν καὶ ἐ-
πικεῖνα. Ὁ Τουρκικὸς στόλος ἐπικεῖνα τῶν διακοσίων με-

γάλων καὶ μικρῶν πλοίων, ὁρμᾶ κατὰ τῆς Σάμου τὴν 27 Ἰουλίου 1824 ἔτος· ἡ σειρὰ τοῦ στόλου ἐπεκράτει ἀπὸ τὴν Χίον ἕως εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Σάμου κατὰ τὰς Κολώνας. Ἀφίνει ἀρκετὰ πλοῖα μὲ τὰ πλέον ἐπιλεκτὰ στρατεύματα ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος τῆς Σάμου κατὰ τὰ Καρλοβάσια, διὰ νὰ ἐμπορέσῃ μὲ ἀπάτην νὰ κυριεύσῃ κἀνὲν μέρος τῆς νήσου ταύτης. Πλησιάζουν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἐνῶ ἤλπιζον νὰ μὴν ἀπαντήσουν οὐδὲ τουφέκι, βλέπουσι παρ' ἐλπίδα ἀρκετὴν ἀντίστασιν· ἀρχινοῦν τὴν μάχην, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὀλίγων ὥρων, ἰδοὺ φθάνουσι πολλὰ ὀλίγα πλοῖα Ἑλληνικά, καὶ ἀμέσως ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὰ ἐχθρικά, καὶ ἄλλα μὲν ἐβύθισαν μὲ ὅλα τὰ στρατεύματα καὶ ἄλλα ἐδυνήθησαν νὰ σωθῶσιν ἄντικρυ εἰς τὴν Ἀνατολήν. Μετ' αὐτὴν τὴν νίκην ἦλθον τὰ Ἑλληνικά καὶ ἀγκύρωσαν εἰς Μισόκαμπον εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Σάμου, περιμένοντα καὶ ἄλλα πλοῖα· διότι ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ ἦτον ὁ κῶνωψ ὡς πρὸς λέοντα. Οἱ Σάμιοι βλέποντες Ἑλληνικὸν ναυτικὸν εἰς τὰ παράλια τῶν, ἐνθουσιάσθησαν ὥστε ἐστοχάζοντο τοὺς ἐχθροὺς ὡς μὴδέν. Ὁ καπετὰν πασσᾶς μεθυσμένος ἀπὸ τὴν νίκην τῶν Ψαρρῶν, ἐνῶ ἤρχισε πεισματικὴν ναυμαχίαν κατὰ τῶν ὀλίγων Ἑλληνικῶν πλοίων, ἐπροσπάθει μυρίοις τρόποις διὰ νὰ κάμῃ καὶ τὴν ἀπόδασιν· πλὴν ἐβλάπτετο ὅχι ὀλίγον καὶ ἀπὸ τὰ κανονοστάσια τῆς Σάμου. Ὑστερον λοιπὸν ἀπὸ πολλὰς ναυμαχίας, τὰ πολλὰ ὀλίγα Ἑλληνικά πλοῖα, ἐστάθησαν ἱκανὰ νὰ τοῦ καύσουν εἰς μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς τὰ πανία, τρία μεγάλα πλοῖα, εἰς τὰ ὅποια ἠφανίσθησαν ἄπειροι Τοῦρκοι, καὶ μὲ τὴν ῥῆξιν τῆς πυρίτιδος ἠφάνισε καὶ πολλοὺς εἰς τὴν ξηρὰν, διότι τὸ ῥάζον βασσέλον ἐκαίετο πλησίον εἰς τὴν ξηρὰν· τότε ὁ ἀγέρωχος Τοπάλπασας ἔφυγε κατῃσχυμένος εἰς Ἀλικαρνασόν· τὰ δὲ πολυάριθμα στρατεύματα Τουρκικὰ ἐσκορπίσθησαν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ. Εἰς Ἀλικαρνασὸν φθάνει καὶ ὁ ὑπερόπτης Ἰβραήμης μὲ ἀναγίσθητα τακτικὰ στρατεύματα, καὶ ἓνα πολυάριθμον στόλον. Καταφρονεῖ τὸν Τοπάλπασαν πῶς δὲν ἐστάθῃ ἱκανὸς νὰ κυριεύσῃ τὴν Σάμον, καὶ ἐνῶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἥτο διὰ τὴν Πελοπόννησον, θέλει πρῶτον ἀπὸ τὴν ἀλαζωνίαν τοῦ νὰ κυριεύσῃ τὴν νήσον ταύτην, καὶ εἴτα νὰ κινήσῃ διὰ τὰ ἐκεῖ. Ὁρμᾶ περιφρονητικῶς ὅλος ὁ Βυζαντινὸς καὶ Αἰγυπτιακὸς στόλος κατὰ τῆς Σάμου, καὶ ἐνῶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν τοὺς σκοποὺς τῶν, φεύγουν κατῃσχυμένοι ὕστερον ἀπὸ τὸ καύσιμον ἀρκετῶν πλοίων τῶν, ὁ μὲν διὰ Σούδαν, ὁ δὲ διὰ τὸ Βυζάντιον. Ὁ Σουλτάνος μαθὼν τὰ διατρέξαντα, κυριεύεται ἀπὸ θυμὸν καὶ λύσσαν· ἀποφασίζει ὅμως πρῶτον νὰ κυριεύσῃ τὸ περίφημον Μεσολόγγι, καὶ εἴτα πάλιν νὰ δοκιμάσῃ τὴν Σάμον, ἀφοῦ δὲ κατὰ δυστυχίαν ἐπέτυχε καὶ τοῦτο, ἐτοιμάζεται πάλιν κατὰ τῆς Σάμου, καὶ κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1826 ἔτους. Φθάνει ὁ Τουρκικὸς στόλος ἀπὸ τὰ βόρεια τῆς Σάμου καὶ πασχίζει μυρίοις τρόποις νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ· πρῶτον μεταχειρίζεται τὸν συνήθη κολακευτικὸν τοῦ τρόπον, στέλλων ἐπὶ τῆδε ἀνθρώπους διὰ νὰ προσκυνήσωσιν οἱ Σάμιοι, καὶ οὕτω ν' ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ὁ στόλος, χωρὶς νὰ τοῦς ἐβλάψῃ τὸ παραμικρόν. Ἀφοῦ δὲ εἶδε ὅτι κατεφρόνησαν

τὴν πρότασίν του, καὶ τὸν εἶπαν ὅτι μὲ τὸ σπαθί του θὰ τὴν κυριεύσῃ, τότε ὁρμᾶ ὡς λυσσασμένος. Ἐμβαίνουσιν εἰς τὰ πλοῖα τὰ στρατεύματα καὶ πλησιάζουσι τῆς Σάμου διὰ ἔφοδον σκιρτᾷ ὁ Τοπάλπασας, διότι ἐπεριφέρετο εἰς τὴν Σάμον, χωρὶς νὰ ἔχῃ φόδον ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά πλοῖα, διότι ἀκόμη δὲν εἶχαν φθάσει, ἐμποδισθέντα ἀπὸ τὸν Παυλούτζην εἰς τὴνον· δὲν ταλμοῦσι νὰ ἐξέλθωσι, διότι βλέπουν τοὺς Σαμίους ἐπιμένοντας μὲ ὅλην τὴν ἀπόφασιν· ἐπὶ τὰς ἡμέρας πασχίζει διὰ ἔφοδον, ἀλλὰ δὲν δύναται κατὰ τὴν ἐβδόμην ἰδοὺ φθάνουσι πολλὰ ὀλίγα Ἑλληνικά πλοῖα, καὶ ἀμέσως τὸν τρέπουν εἰς φυγὴν ἐντροπιασμένην, μὲ βλάβην οὐκ ὀλίγην· δὲν ἀπελπίζεται ὁ ἄπιστος πασσᾶς, ἀλλὰ ἐπιμένει ἕως εἰς τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου μήπως ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του· ἀλλ' ἀφοῦ εἶδεν εἰς πολλὰς ναυμαχίας ὅτι ἐβλάφθη καιρίως, τότε ἐπέστρεψεν εἰς Βυζάντιον, μὲ ἐλπίδα ὅτι εἰς τὸ ἐρχόμενον θέρους νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του.

Οἱ ἄνθρωποι βλέποντες τὴν μεγάλην ἐπιμονὴν τοῦ Σουλτάνου κατὰ τῆς Σάμου, ποτὲ δὲν ἤλπιζον ὅτι θέλει ἀποφύγει τὴν αἰμοσφαγὴ μάχαιράν του, καὶ ἐθρηνώσαν πάντοτε τοὺς Σαμίους. Ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια ἢ τὰ πάντα διοικῶσα, θέλουσα νὰ τὴν διασώσῃ, ἐματαίονεν αἰετὰ ὀλέθρια σχέδια τοῦ Σουλτάνου. Τέλος πάντων ἡ μὲν Σάμος ἐσώθη διὰ παντός, οἱ δὲ πολυάριθμοι στόλοι τοῦ ἀλαζωνοῦ Σουλτάνου, καὶ τοῦ ἀγερώχου Σατράπου τῆς Αἰγύπτου ἔγειναν πρὸς ἀνάλωμα.

Ταῦτα πάντα ἠθέλησα νὰ ἐκθέσω ὡς ἐν συνόψει εἰς τὸ κοινόν, ὅχι διὰ νὰ δείξω τοὺς Σαμίους ὡς ἀνδρείους καὶ πολεμιστὰς, καὶ ὡς ἔχοντας Ἑλληνικὸν χαρακτήρα, ἀλλ' ὅτι ἐπιθυμοῦντες νὰ κατοικῶσι τὴν πατρίαν γῆν των, ἀπεφάσισαν καὶ τὴν ἡγόρασαν μὲ τὸ στήθος των, καὶ μὲ τὴν τελευταίαν ῥανίδα τοῦ αἵματός των, καὶ μὲ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων των. Ἡ Ἑλλὰς βέβαια ἔχει πολλοὺς καὶ καλητέρους τόπους, καὶ ἀντὶ ν' ἀντιστέκωνται εἰς τοιοῦτον φοβερὸν ἐχθρὸν, ἐμπροσθῶν νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ χωρὶς χύσιν αἵματος· πλὴν ἐνθυμούμενοι τὸ "Οὐδὲν γλύκιον πατρίδος", ἐπέμενον κατὰ τοῦ φοβεροῦ Σουλτάνου, καὶ οὕτω τὴν ἐλευθέρωσαν ἀπὸ τὴν αἰμοσφαγὴ χεῖρά του· διότι μυριάκις ἐπροτιμοῦσαν καὶ προτιμοῦσι τὸν θάνατον, παρὰ νὰ στερηθῶσι τὴν φιλότατην πατρίαν γῆν των. Ἐκ τούτων ἀπάντων ἐγνώρισε καλῶς ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ κόσμος ὅτι οἱ Σάμιοι χωρὶς ποτε νὰ δειλιάσωσιν τὰς φοβέρας ἐκστρατείας τοῦ Σουλτάνου, ἐπροξένησαν τὴν φρίκην καὶ τὸν ὄρομον εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Ἀσίας, βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς των θαλασσινοὺς, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ κοινὸς ἀγὼν τοὺς συνέδεσε, καὶ μὲ τοὺς ὁποίους θέλουν συμμεθεῖν ἡνωμένοι τὴν κοινὴν τῆς Ἑλλάδος τύχην.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 10 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ ἀντιπρόσωπος Σάμου

Χριστόδουλος Ματακίδης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ